

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street, in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видк Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Предплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

РОБІТНИЧА ПРЕСА І ТІ РОБКОРИ.

ЧОМУ МОВЧАТЬ ФАРМЕРСЬКІ НАЙМИТИ?

В "Українських Робітничих Вістях" з 28. січня підведено рахунок співпраці й звязку робітництва з своєю газетою. Рахунок той більш ніж красномовний. Він не є голословний, але опертий на дані, виказаний цифрами, над якими працювалося попрацювати, щоб їх зібрати. Подаючи його до загального відома, ми показали нашим читачам, як вони звязані з своєю газетою, як її сторінки відкриті для висловлення робітництвом своєї думки про різні бжучі події, для висловлення своїх скарг, описання самими робітниками тяжкого положення трудящих при праці в фабриках, лісах, копальнях, на залізницях, всюди, де тільки живе й працює робітництво. З всіх галузів праці писали робітники: з політичного, трейд-унітарного, культурно-освітнього, запомогового фронтів писали, критикували, хвалили, закликали, щоб піднести визвольний робітничий рух, щоб спрямувати його в правильне русло класової боротьби. Одна тільки галузь робітничого фронту не висвітлена була на сторінках нашої газети — це умовини праці й визиску фармерських робітників, наймитів, що працюють в багатих фармерів.

Канада — країна хліборобська, головю коли мова йде про західню Канаду. На міжнародному ринку Канада знана, як продучити пшениці. Ту пшеницю продукують фармерські й робітничі руки. Фармерство в Канаді, як і селянство в цілому світі, є пошароване між собою: на заможне, середняцьке й бідняцьке. Найбільшим поставщиком пшениці на ринок є фармерство заможне, яке ту пшеницю продукує робітничими руками. Середняцьке фармерство обробляє свою землю власними силами, за винятком хіба на час живн наймає для допомоги робітничу силу. Бідняцьке фармерство само здебільшого йде на наймитів до багатих.

В багатих фармерів, ми знаємо, працюють і українські робітники, так само, як і по секціях чи інших галузях праці. Працюють не від години, не за юніону платню, не однородню роботу виконують, але працюють від ночі до ночі, виконуючи всяку роботу. Платня, звичайно, місячна, після умови й то не раз вона залежить від врожаю.

Про умовини праці й життя фармерського робітника мбжа б багато більше писати, як про умовини життя й праці секційного чи майстерського робітника. Бо тут робота однородня, один форма, однакова приблизно платня. Зовсім інакше мається справа з робітником фармерським. У него кожного сезону відмінна форма праці, у него на один дені вона змінється кілька разів. Значить — писати є про що, але чому не пишеться?

Що ж цьому за причина? На нашу думку причин є кілька: 1. розкиданність, неорганізованість, відчуженість від загального робітничого руху фармерського робітництва; 2. як наслідок цього — відсталість як з організаційною, так і в культурно-освітньому змислі; 3. страх перед босом, якого "лицезрши" на кожному кроці, що коли він знається, що ти пишеш до газети, то прожене з роботи; 4. нема часу. Фармерське робітництво найменше таки читає газету, хоч не можна сказати, що воно зовсім не читає.

Чи вище наведені причини є виправдуючі, що фармерське робітництво не може дописувати до своєї газети про своє життя, працю, визиск і боротьбу? Ні, не є. Вони може є виправдуючі, що фармерське робітництво не може дорівняти своїми дописами до робітництва інших галузів праці, але що воно цілком не може писати — це з ніякого боку не є виправдане. Велика частина фармерського робітництва приходить на зиму до міст, заходить до організації і не є такою відчуженою від загального робітництва, як це на перший погляд виглядає; коли не можуть до газети писати ті, що їх світ не обходить, то все ж таки час від часу можуть і повинні написати ті, які поберуть і читають робітничий часопис і бачуть у нему чимені робітничі дописи з усіх-усюди; страх перед господарем також не повинен стояти на перешкоді, бо можна знайти різні способи писати про положення робітників на фермах, щоб звичну підозріня господаря; на написання допису до своєї газети повинен найтися час і у фармерського робітника.

Це є наше переконання й ми певні, що з ним погодяться ті фармерські робітники, які читають нашу газету. Ми звертаємо увагу фармерським робітникам, які є такі досить чисельні, що вони відгять від цілого робітничого руху цієї країни. Ми звертаємо ім увагу, що ніхто ім не допоможе, якщо вони самі не заговорять про себе, ніхто не знає про їхнє положення, якщо вони самі не подадуть про себе вістки на сторінках робітничої преси. Сторінки "Укр. Роб. Вістей" відкриті для фармерських робітників так само, як для робітників інших галузів праці. Ми й всі читачі "Укр. Роб. Вістей" радо привітаємо дописувачів фармерських робітників. Треба тільки, щоб кілька товаришів зробили початок, а тоді за ними відгукнуться й інші. Дописи про життя фармерських робітників на сторінках нашої газети неминуче спричиняться до жвавого обговорення стану фармерських робітників, розворушать їх з байдужості до власного положення, зацікавлять їх робітничою газетою, яка про них пише, отже спричиняться до поширення "Укр. Роб. Вістей" між фармерськими робітниками.

а наша газета у свою чергу ширитиме між ними класову свідомість і заохочуватиме їх до боротьби за визвіль із системи визиску й насильства.

Фармерські наймити — за вами слово!

Ще кілька слів про загальних робітників.

679 дописувачів, що писали минулого року на сторінках "Укр. Роб. Вістей", про положення й боротьбу робітництва, про організаційну роботу, що викривали визискувачів, демаскували вовків у овечій шкурі — це вже великий передовий авангард робітничої класи, що озброєно пером до боротьби з тлетом і насильством, неорганізованістю й темнотою. Це вже є відділ, який, коли б він здебільшого не був випадковий, але постійний, організований, він відіграв би значну роль в організаційному житті й класовій визвольній боротьбі канадського робітництва. Ми не хочемо цим сказати, що дописувачі не виконали своєї ролі в минулому році. Ні, ми в 12-ім числі "У.Р.В." вказали, яке значення мають 1377 вміщених в "У.Р.В." минулого року дописів і їх 679 дописувачів. Ми тільки кажемо, що ця громада дописувачів і їх дописи могли б ще більше зробити, коли б у нас була спромога їх організувати, усистематизувати їх працю, піднести урівень їх знання. Будемо ж старатися це по можливості зробити, а зараз лише зазначимо.

Товариші робітники! Коли пишете про потребу зміцнення організованості робітництва, коли закликаєте робітників ставати членами політичної, трейд-унітарної, оборонної, культурно-освітньої та запомогової робітничих організацій, то впершу чергу ставайте членами цих організацій самі. Коли кличете робітників на фронт класової боротьби, то будьте ж самі в її передових рядах. Коли кличете робітників піднести голос протесту проти насильства, то зараз мобілізуйте для цієї справи робітників своєї місцевості. Коли кличете робітників читати українську робітничо-фармерську пресу, на сторінках якої висвітлюється тяжке положення робітництва й кличете його до боротьби — то ширіть же цю пресу серед робітництва своєї місцевості й околиці, а вона допоможе вам зробити те, до чого-ви на її сторінках закликаєте робітництво.

Не забувайте також — всі події, всі справи треба висвітлювати на сторінках своєї преси тільки в правдивому освітленні.

Лучше доволка своєї газети, приєднуйте її нових співробітників і нових читачів. Своїми боевими дописами гостріть свою класову зброю — друковане слово!

ГАНЕБНА ЗМОВА ФАЛШІВНИКІВ ПРОТИ СРСР.

На 6. січня розпочався великий процес в Берліні, у Німеччині, проти грузинських білодержавців і німецьких фашистів, що організували робітництво фальшивих червоних СРСР. Головні обвинувачені є грузинські біломігранти Салдтерашвілі й Карумідає. Свідство в тій справі тривало два дні. У тому свідстві брали участь представники сілчих органів Радянського Союзу, Німеччини, Франції й Португалії. Салдтерашвілі являє собою 30 товстих томів.

У тій змові вироблювали фальшивок радянських червонців, як зливав один з обжалованих, Вебер, лідер німецьких фашистів і голова фашистської півнісьської організації Одерланд, брали участь німецькі, англійські, італійські й єврейські багати кола. Змова сігає до часу контр-революційних нападів на Радянський Союз усяких атаманських та білобандитських загонів в СРСР, що їх організували імперіалістські ватажки.

Той же самий Вебер на переслуханнях в суді подав також: "Коли я бачив, що Україну окупувала частково Польща, з частково Франція, я вирішив, що настав час і для Німеччини. На Кавказі ми повинні були організувати повстання. Я о знайшов генерала Гофмана з пляном великих держав про те, щоб добитися повалення Радянської держави через вибух всередині. Мій план та плян великих держав полягав в тому, щоб відокремити від Радянського Союзу окремі національні області й таким способом послабити його. Переговори в Лондоні з видатними англійськими політичними діячами сягнули так далеко, що лишилися тільки підписати угоду з офіційними керівниками політичного й економічного життя Англії. Але ми не досить конспірували, все відкрили й наше пляни провалились."

Ми проті, негайно відновили нашу роботу, бо виявилися нові можливості. У Женеві мали відбутись переговори з провідними англійськими, й за цей раз також італійськими діячами. Саме тоді, тобто на

початку 1927 р. виникла думка про те, щоб фабрикувати фальшиві червонці. Обжалований Салдтерашвілі зливав, що фальшивим радянським червонцям "Ми хотіли викликати інфляцію й заволодіти. На турецькому й персидському кордонах Радянського Союзу червонці ходять. Нашими фальшивими червонцями ми хотіли утворити недовіря селянства та купецтва до радянських грошей".

Фальшивики стояли в тісному порозумінні з державними колами імперіалістських країн. Уся змова фальшивиків-контр-революціонерів була фінансована нафтовими королівцями Детердогом та Нобельом. Не бракувало між ними й генерального військового штабу. Генерали Кресфон-Кресслештайн і Лосов теж "працювали" в змові. Німецькі ватажки соціал-демократії, державні мужи й послы парламенту так само допомагали ганебному ділу.

Вони подавали моральну, політичну й фінансову допомогу тим злочинцям, що зараз stanno перед буржуазним судом. Процес триватиме довше. Свідчення обжалованих і співобвинувачених та усяких свідків виявляють, що в тому заговорі на Радянську країну брали участь імперіалістські влади й соціал-демократичні ватажки. І саме тому, процес провадиться так, щоб виправдати імперіалістських змовників, а самий процес позбавити політичного характеру.

Однак самі свідчення відкривають ганебні заміри імперіалістських хижаків, що не гинуть навіть найчорнішими вчинками, коли ходить лише о те, щоб поводити Радянську владу. І хто знає, чи й тут не треба шукати отих звязків ефреровичини та "Спілки визволення України", що й недавно викрила ДПУ? Оце чи не є отой місток, про який заговорили свого часу канадські петлюрівці з "Укр. Холосу"? Що ж, і він провалився так само ганебно, як ганебно його й будували змовники.

ДЕСЯТИРІЧЧЯ ДОНБАСУ.

Союз майнерів почав готуватись до святкування 10-тиріччя визволення Донбасу від білих банд. Святкування провадиться під гаслом — "Гірничо-промисловість Донбасу повинна стати в перших лавах, п'ятирічний плян виконати в чотири роки". Професійні організації висвітляли в день свята героїчні зусилля майнерів в справі відбудови зруйнованих білобандитами шахт Донбасу.

Союз майнерів зосереджує увагу всіх майнерських організацій на повній перебудові мавсової роботи, на видвиженні кращих робітників і робітниць на відповідальні посади. Майнери Донбасу йтуть всіма силами зміцнити звязку з селом, взяти активнішу участь в реконструкції сільського господарства.

В день свята клоубні художні гуртки та гуртки військові та фізкультурні влаштували художні вистави, використовуючи для цього всі матеріали, що характеризують окремі моменти героїчної боротьби майнерів Донбасу.

Робкорівські гуртки випустили в цей день стінні та багаторижні друковані газети.

На всіх копальнях Донбасу 20. січня відбулися урочисті збори, присвячені десятиріччю звільнення Донбасу за участю професійних, господарських організацій та всієї робітничої маси.

Десятиріччя визволення Донбасу від білих банд майже збігається з 10-тиріччям існування й праці революційного професійного союзу гірників. Воно припало на 20 січня ц.р.

В боротьбі гірників за остаточне визволення від гніту капіталу та за відбудову свого господарства, революційній професійній організації гірників за проводом комуністичної партії відіграли величезну роль. Вони мобілізували увагу гірничих мас навколо найважливіших питань відбудови Донбасу, концентрували енергію й сили гірників, вели гірників до найбільших перемог на трудовому фронті.

За 10 років, що минули з часу визволення Донбасу, донбаські майнери не тільки закінчили відбудову вугільної індустрії, а й почали широкую реконструкцію. Вони розгорнули

нечуване будівництво нових шахт та копалень, широко і з великим успіхом виконували директиви партійних з'їздів про індустріалізацію країни, поставивши за своє найближче завдання безпосереднє здійснення гасла В. І. Леніна — наздогнати й випередити з техніко-економічного погляду передові капіталістичні країни.

Майнери Донбасу в усіх політичних питаннях життя країни послали дійсно революційні позиції, безвідмовно й неухильно підтримуючи генеральну лінію партії.

Завдання, що їх ставив авангард робітничої класи — комуністична партія — завжди були близькі й зрозумілі майнерам Донбасу. В розв'язанні їх і в соціалістичному будівництві країни вони брали найактивнішу частку.

Це ясно розуміли завдань, що стоять перед претаріатом в цілому, ця революційна стійкість, не зважаючи на величезні труднощі, на шкідництво з боку частини техперсоналу, на опір буржуазних елементів країни, — забезпечили ті величезні досягнення в роботі промисловості Донбасу та в роботі союзу майнерів.

За початок професійного об'єднання майнерів Донбасу треба вважати 1. квітня 1920 р., коли в Москві пошастило скликати з участю В. І. Леніна перший всеросійський установчий з'їзд, що об'єднав усіх майнерів країни. Однак, перш, ніж можна було об'єднатися, утворити свою революційну організацію, треба було довго та вперто, завзято боротися.

В історію цієї революційної боротьби майнери Донбасу вписали чимало цікавих і багатих на зміст сторінок, що говорять про їхню революційну перемогу, їхню революційний ентузіазм, їхнє правильне розуміння класових завдань протетаріату.

В цій боротьбі, що ступеню виковувала міцну єдність та революційну стійкість революційної класи, переможні гірники Донбасу зазнали величезних жертв. Цими подвигами, досягнутими за проводом комуністичної партії, пролетарі Донбасу завоювали своє право на дальшу революційну боротьбу, на будівництво соціалізму, на дальший розвиток своєї пролетарської держави."

ОДИН МІЛЯРД ДОЛАРИВ НА ВІЙСЬКОВІ ПОТРЕБИ.

Ми знаємо, що капіталістичні країни найбільшу частину свого державного бюджету витрачають на збільшення озброєнь. Щороку витрачаються величезні суми на поширення військової промисловості, на нові гармати, панцерники, літаки тощо.

Проти кого скеровані ці озброєння? З яким ворогом збираються боротися капіталістичні держави, витрачаючи мільярди доларів на озброєння?

Цілком зрозуміло, що капіталістичні, передчуваючи свою неминучу загибель од пролетарської революції, свої озброєння скеровують проти робітничої класи, проти пролетарських повстань по своїх краях, для боротьби з визвольними повстаннями пригноблених народів і для нападу на революційні держави.

Тягар цих озброєнь лягає на плечі трудящих, яким доводиться оплачувати величезні податки на військові авантюри. Недавно у французькому парламенті обговорювалося питання про військовий бюджет. В обговоренні виступив комуністичний депутат т. Беєрон. У своїй промові він гостро критикував озброєвальну політику капіталістичного уряду Франції. Він викрив брехливість офіційних даних французького уряду про стан озброєнь у країні. Справді на військові потреби у Франції буде витрачено один мільярд доларів. Тов. Беєрон довів, що тепер французька армія налічує в своєму складі 700 тисяч солдатів, тобто французька армія є найбільша армія в світі.

Тов. Беєрон викрив таємничі військові готування. Особливо це стосується хемічної промисловості тощо.

Але тов. Беєрон довів, що французька армія, яка в масі своїй складається з робітників та селян, що ці робітники та селяни одягнені в солдатські шинелі, зрештою коли того треба буде, повернуть свою зброю проти справжніх ворогів пролетаріату — проти капіталістів.

Тов. Беєрон довів, що французька армія, яка в масі своїй складається з робітників та селян, що ці робітники та селяни одягнені в солдатські шинелі, зрештою коли того треба буде, повернуть свою зброю проти справжніх ворогів пролетаріату — проти капіталістів.

Тов. Беєрон наводить у своїй промові такі факти: з початку 1929 року у Франції відбулося 92 солдатських демонстрацій. У 20 полках з успіхом переведено збір коштів на користь центрального органу французької компартії — "Юманіте". Солдати беруть участь у комсомольських кампаніях для зби-

рання коштів на подарунки Червоній армії.

Звичайно, що таке зростання класової свідомості французьких солдатів непокоїть капіталістів. Вони всіма засобами намагаються перешкодити поширенню революційної пропаганди в касарню. Вони вкладають суворих кар до комсомольців і партійців, що працюють серед солдатів, засуджують й випередити з техніко-економічного погляду передові капіталістичні країни.

Але нічого не допоможе буржуазії. Однаково, коли пролетарської революції у Франції французькі солдати будуть на боці революції.

РУМУНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ГОРІТЬ РЕВОЛЮЦІЙНИМ ЗАПАЛОМ.

23. грудня в Букарешті унітарні (революційні) професійні, вербуючи нових членів до профсплоку, скликали в залізничному кварталі Букарешту збори під голім небом, бо власник приміщення, де призначено збори, за наказу поліції відмовився дати приміщення.

Після зборів робітники рушили в центр міста. Поліція перегородила демонстрантам дорогу. До поліції прилучилися фашисти з публіки і реформісти. Робітники побили фашистів і реформістів. Поліція викликала жандармерію і, лише тоді ледве пошастило припинити боротьбу і розгнати демонстрантів.

Слідом за цим перед поліційним участком відбулася нова демонстрація революційних робітників. На демонстрантів напали жандарми з багнетами.

Заарештовано 47 робітників. Заарештовани відмовилися відповідати на запитання і замість відповіді співали "Інтернаціонал". Серед заарештованих є т. Доброджуану-Гереа.

ДИКУНСЬКА ЛЮТЬ БОЛГАРСЬКИХ КАТІВ.

Із Софії надходить сповіщення про звірну розправу з засудженими за процесом "52". Як сповіщають, підсудні зустріли, виключили суворістю вивок (політсекретар компартії Младен Стоянов та 2 члени Центрального Комітету засуджені на 15 років тюремного ув'язнення кожний і 36 обвинувачених на терму від 1½ до 12-ти років кожний) вигуками "геть фашистську юстицію" і співами "Інтернаціоналу". Вони встигли проспівати лише перший рядок "Інтернаціоналу", як на них накинуси загін із 20-ти поліцаїв. Поліцаї почали бити безборонних засуджених рукоятками револьверів і відкрили у салі суду дикунську стрілянину. Кулаками й ногами підсудні відігнали поліцаїв до дверей. Тоді до салі суду надіслали поліцейську підмогу, що до несприятливості побіла засуджених прикладати. Деякі тяжко поранені.

ХВИЛЯ СТРАЙКІВ У ПОЛЬЩІ.

В Лодзі й Жирардові застрайкувало 5,000 робітників бавовняних фабрик. Страйкери звертаються до всього лодзинського пролетаріату з проханням про солідарність і підтримку їх в страйку. Страйкують торговельно-промислові службовці. Делегати страйкерів прибули до Варшави й звернулися до відоманих профспілок з проханням підтримати страйкери. У Вільні страйк проводиться серйозними сутничками між страйкерами і страйкбрехерами.

З Львова повідомляють, що в с. Ясне Поле кілька сот селян напали на громадську раду, розгромили приміщення і поранили двох ардих. Селяни вимагали, щоб належну грошаді землю поділяли між них. 20 селян арештовано.